

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 09-2023

HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

THÁNG 09-2023
PM. CAO HUY HOÀNG

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 09-2023

HƯỚNG TỚI

MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

**“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”**
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-08-2023

**Trích Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa
VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH
Của HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM**

5- Riêng năm 2023, với chủ đề “Củng cố sự hiệp thông”, chúng tôi đề nghị những thực hành cụ thể như sau:

a- Môi hiệp thông giữa các tín hữu được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa. Cần cổ võ việc đọc Kinh Thánh đối với cá nhân, việc chia sẻ Lời Chúa trong gia đình hoặc trong nhóm nhỏ, để Lời Chúa thấm nhập cuộc sống. Đối với các linh mục, nhiệm vụ quan trọng nhất là loan báo Lời Chúa. Ước mong các vị chủ chăn quan tâm dành thời gian chuẩn bị bài giảng trong các cử hành Phụng vụ, mở các lớp học Thánh Kinh và giúp anh chị em tín hữu được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống.

b- Bí tích Thánh Thể là nguồn suối hiệp thông. Khi chúng ta rước Mình và Máu Chúa Kitô, chúng ta được hiệp thông với Chúa và được liên kết với nhau (x. 1 Cr 10,16-17). Vì thế, các tín hữu cần tham dự thánh lễ cách tích cực và sống động, nhờ đó ngày càng củng cố mối hiệp thông với Chúa và với nhau trong Chúa. Cũng cần giúp các tín hữu hiểu biết Phụng vụ, như Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi trong Tông Thư về đào tạo Phụng vụ cho Dân Chúa (Desiderio Desideravi), ban hành ngày 29-6-2022.

c- Sự hiệp thông trong Giáo hội không chỉ được thể hiện qua Phụng vụ, mà còn qua tình tương thân tương ái, thành tâm lắng nghe nhau trong cộng đoàn, và qua những nghĩa cử bác ái giữa những người đồng

đạo cũng như đối với anh chị em không cùng niềm tin. Ngày nay, với những thành tựu khoa học, cuộc sống vật chất được cải thiện rõ rệt, nhưng tình người lại có nguy cơ giảm sút. Chúng ta cần quan tâm đến người cao tuổi, người mắc ngăn trở hôn phối hoặc gặp khó khăn trong hôn nhân, người khuyết tật, người nghèo khổ, dân tộc thiểu số, anh chị em xa quê và những nạn nhân thiên tai. Mỗi quan tâm này cần phải được thực hiện cách cụ thể và mang tính lâu dài, nhằm nâng đỡ những người bất hạnh. Đức bác ái là cốt lõi giáo huấn của Chúa Giêsu. Người dạy chúng ta: khi chúng ta giúp đỡ người nghèo khổ là giúp đỡ chính Chúa (x. Mt 25,31-46).

d- Trong xã hội hôm nay, các phương tiện truyền thông rất đa dạng và ngày càng hiện đại. **Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông để hoà nhập với thế giới hiện đại, trau dồi kiến thức và học hỏi Lời Chúa.** Tuy vậy, có không ít những hậu quả tiêu cực từ truyền thông, nên cũng cần thận trọng trong việc đón nhận và chuyển tải thông tin. Hiện nay, một số trang mạng mang danh Công giáo, nhưng lại đăng tải những nội dung thiếu kiểm chứng, đặt những tựa đề giật gân, với mục đích thu hút sự chú ý của độc giả. Những thông tin sai lệch này làm tổn hại nghiêm trọng hình ảnh của Giáo hội và gây hoang mang nơi người tín hữu. Những người làm công tác truyền thông cần lưu ý đến lương tâm và đạo đức, theo nguyên tắc: loan báo Sự Thật trong Đức Ái. Truyền thông phải là phương tiện kết nối con người trong tình thân nghĩa, chứ không phải để gieo rắc hoang mang chia rẽ, thậm chí gây thù hận và đẩy người khác đến đường cùng.

01/9 THỨ SÁU TUẦN 21 THƯỜNG NIÊN

1Tx 4,1-8; Mt 25,1-13.

TRÊN TAY, CÒN NỬA Ồ BÁNH MÌ TẶNG BẠN

“Kìa chàng rể đến, hãy ra đón người”.

Người vô thần, duy vật cho rằng, tiền tài, sự nghiệp, trình độ, học vị, sắc đẹp, địa vị xã hội, như những loại dầu có thể thấp ngọn đèn cuộc đời mình cháy sáng, và sáng chói! Vì thế, họ cứ mãi đong cho đầy kho bạc, vun cho cao núi tiền, sửa cho sắc nét cái khuôn mặt, dáng đi, và thân hình quyến rũ mọi người say đắm! Cũng vì khái niệm ấy, nên có người đang ảo mình sáng chói nhờ đồng tiền ngân hàng đánh bóng khuôn mặt, nhà cửa, phương tiện và cả cách tiêu khiển sành điệu. Nhưng đáng tiếc thay, nhưng thứ dầu ấy đều tự bốc hơi đến khô cạn.

Có người nổi tiếng danh lợi kia bỗng thấy mình không hạnh phúc hơn bà già nghèo thanh thản bình an bên vách nhà mình! Có gì, bà cũng chia cho cô gái xấu số và cậu bé bụi đời trong khu ổ chuột của bà. Cuộc đời bà là niềm vui cho những người bất hạnh. Và niềm vui của người bất hạnh là hạnh phúc của bà!

Lời Chúa nhắc nhở mỗi chúng ta hãy tỉnh thức và sẵn sàng đón Chúa đến đưa về cội nguồn sự sống của chúng ta chính là Thiên Chúa. Tỉnh thức và sẵn sàng không phải là sắp sẵn bộ trang phục dạ tiệc của người sành điệu, cũng không phải là sắp sẵn ngựa xe quý phái sang trọng, càng không phải là một mớ tiền hôi lộ đút lót để vào cổng Nước Trời, mà đơn giản chỉ là một chút “dầu cháy sáng ánh lửa mến Chúa, yêu người”.

Có mỹ nữ vừa mới chết trên sàn nhảy, có nhà lãnh đạo ngã xuống lúc hãy còn nói trước nhân dân, có người đã trở thành người thiên cô khi vừa xây lâu đài trăm tỷ...nhưng tất cả những tiền tài sắc đẹp ấy không thể thấp sáng ngọn đèn đón chàng rể Giê-su vào Nước Trời. A giang hồ bên gầm cầu kia mới chết, trên tay còn nửa ổ bánh mì tặng bạn lưu linh!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, và yêu thương sẽ chia cho hết mọi người. Amen.

02/9 THỨ BẢY TUẦN 21 THƯỜNG NIÊN

1Tx 4,9-11; Mt 25,14-30.

TẠ ƠN CHÚA VÀ LÀM SINH LỢI ÂN SÙNG CHÚA

“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, người hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ người”.

Tất cả những gì mà chúng ta tưởng mình đang sở hữu, đều là hồng ân của Chúa ban tặng. Từ sự hiện diện trên đất này, đến tài năng, hiểu biết, sự nghiệp và ngay cả vợ chồng con cái, gia đình bè bạn... chẳng có gì là tự tay mình tạo nên cả.

Có thể những người trẻ, những người đang xây dựng cuộc sống bằng chính nỗ lực tối đa của mình, chưa nhận ra được tất cả là hồng ân, và vẫn còn luôn cho rằng “dưới sức người sỏi đá cũng thành cơm” như những người luôn phủ nhận sự hiện diện và can thiệp của Thiên Chúa. Nhưng với những người yêu mến Chúa, tin Chúa hiện diện và can thiệp, khiêm tốn nhận ra sự hèn mọn của mình, thì sẽ hiểu được Chúa đã và đang ban cho tất cả.

Lời Chúa hôm nay nói rõ rằng Chúa đã ban cho mỗi người một số vốn liếng để sống giữa đời. Dẫu ít hay nhiều, thì cũng phải tạ ơn Chúa và làm sinh lợi số vốn Chúa đã ban.

Ông Tư và các bạn già thường tâm sự bên chén trà buổi sáng, đều đồng tình rằng: nhìn lại 70 năm đời đã đi qua, mới thấy Chúa đã làm cho chúng mình bao điều kỳ diệu! Những thành công là điều kỳ diệu, nhưng những thất bại càng kỳ diệu hơn! Bởi, trong sự quan phòng của Chúa, không có điều thất bại!

Chúa nói: “Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, Ta sẽ đặt người làm những việc lớn”. Việc nhỏ mà chẳng trung tín, thì mong chi việc lớn lại tín trung! Có người nghèo kia đã ngộ ra, và nói: “Chúa giao cho tôi ít tiền mà tôi tiêu xài hoang phí, chẳng sinh lợi cho mình, cho người, thì Chúa làm sao dám giao cho tôi số tiền lớn hơn, nhiều hơn?” Có người khác lại kể: “Lúc tôi lâm nợ đầy đầu, tôi mới hiểu ra “lỗi tại tôi ỷ lại sức tôi!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận ân sủng, tạ ơn Chúa, và dùng ân sủng Chúa mà sinh lợi cho mình cho đời. Amen.

03/9 CHÚA NHẬT 22 THƯỜNG NIÊN.

Gr 20,7-9; Rm 12,1-2; Mt 16,21-27.

ĐỀ THEO NHAU TRONG SUỐT CUỘC ĐỜI

“Nếu ai muốn theo Thầy, thì hãy từ bỏ mình”.

Từ bỏ mọi sự mà chưa từ bỏ mình, thì xem như chưa từ bỏ gì cả. Cái khó nhất của việc từ bỏ là từ bỏ cái tôi kiêu căng ích kỷ của mình. Nghĩ cũng vô lý, xét cho cùng thì con người đâu đáng là gì, mà lại tự kiêu tự phụ xưng hùng xưng bá, lại chảnh choẹ khoe sắc khoe tài! Đã vậy, còn muốn hơn người đủ mọi thứ, và không hề muốn thua ai. Thấy người đẹp, chị kia nói: “Hồi ấy, nếu chị không bị phỏng, thì giờ chị đẹp hơn em nhiều”.

Vâng, ai cũng xem cái tôi của mình là nhất, và không muốn là nhì. Đến nỗi khi so sánh giữa hai người hai việc, mà cũng phải nói: “So con tôi, với con chị, thì con tôi đẹp nhất”. “Việc làm của con tôi với con chị, thì việc của con tôi mau giàu nhất”.

Ngay trong đời sống gia đình, vợ chồng với nhau mà ai cũng chẳng muốn chịu thua ai. “Ảnh có làm được trò trống gì đâu! Mọi thứ trong nhà này đều chỉ một tay em mà có!”.

Chúa Giê-su bảo: “Ai muốn theo Thầy, thì hãy từ bỏ mình”. Vậy người công giáo khi theo Chúa đã thực sự từ bỏ cái tôi của mình chưa? Đáng sợ nhất là từ cái tôi của mỗi người đến cái tôi của cả một cộng đoàn! Cộng đoàn nào cũng muốn hơn cộng đoàn khác! “Bấy nhiêu ăn thua gì! Tuần châu lượt của giáo xứ nhà em còn hoành tráng hơn nhiều, có đến gần trăm cha!”

Ước gì các đôi vợ chồng, sẽ cụ thể Lời Chúa hôm nay ngay trong đời sống gia đình mình: “Anh phải từ bỏ mình để theo em, em phải từ bỏ mình để theo anh, chúng mình phải từ bỏ cái tôi của riêng mỗi người, để theo nhau trong suốt cuộc đời!”.

Sống Lời Chúa dạy: “từ bỏ mình” cho gia đình, cho giáo xứ bình an. Nhà nào còn người không từ bỏ mình, nhà ấy bất hạnh. Giáo xứ nào còn người kiêu căng, giáo xứ ấy bất ổn, bất an.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình “từ bỏ mình để theo Chúa”, là “từ bỏ mình để theo nhau sống trọn đời với nhau”. Amen.

04/9 THỨ HAI TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN

1Tx 4,13-18; Lc 4,16-30.

ĐỪNG XEM THƯỜNG SỰ VỤ CỦA NGƯỜI BÉ NHỎ
“Người sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó”.

Chúa Giê-su trở về Nagiareth và bắt đầu thực thi sứ vụ “Rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó”. Người nghèo khó được hiểu là “người khiêm nhượng nhận biết phận người mình hèn mọn, khát khao trông cậy Chúa, mong tín thác hoàn toàn vào Chúa, muốn đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa”.

Những người nghèo khó ở quê hương Người đã thán phục Người. Nhưng cũng có sự ganh tỵ dĩ nhiên của con người, nên có người nói: “Người này không phải là con ông Giuse sao?”.

Ai nghĩ cho ra “con bác thợ mộc lại nói Lời Thiên Chúa”, bởi đó là điều huyền của Thiên Chúa. Thiên Chúa làm được tất cả điều vĩ đại, và Người cũng có thể trở nên rất đỗi tầm thường, để người tầm thường nhận ra điều vĩ đại của Thiên Chúa.

Chuyện “con bác thợ mộc nói Lời Thiên Chúa”, vẫn còn xuất hiện khắp nơi quanh ta. Chị bán rau, cô bán cá, cậu hũ tiếu gõ, anh xe ôm đang nói Lời Thiên Chúa bằng chính cách sống công chính của mình. Chúa đang đặt vào giữa đời thường những chứng nhân của Tin Mừng, trong đó có bạn, có tôi, có cả những người bé mọn. Chúa muốn chúng mình hãy tôn trọng sứ vụ của nhau. Đừng nghĩ đến vai vế, chức phẩm của mình trong giáo hội, mà xem thường sứ vụ của những người bé nhỏ.

Đáng ngại nhất là rao giảng Tin Mừng cho người “đã nghèo vật chất”, lại còn nghèo đức khiêm nhượng, nghèo lòng khát khao Thiên Chúa”, mà giàu lòng kiêu căng không muốn nhìn nhận Đấng cao cả trên đầu trên cổ mình”. Họ theo ma quỷ kiêu căng chống lại Tin Mừng, xua đuổi Chúa Giê-su. Chúa Giê-su đối thoại chứ không đối đầu. Người rẽ qua giữa họ mà đi!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng, chấp nhận sự chống đối, bài xích, và can đảm kiên trì sống đức công chính của Thiên Chúa giữa đời thường. Amen.

05/9 THỨ BA TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN
1Tx 5,1-6.9-11; Lc 4,31-37.

LỜI QUYỀN NĂNG, LỜI THỨ THA, CỨU ĐỘ

“Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đấng Thánh của Thiên Chúa”.

Tin Mừng hôm nay kể chuyện Chúa Giê-su giảng dạy trong hội đường, và có một người bị quỷ ô uế ám, thét to lên rằng: “Hỡi Giêsu Nadarét, giữa chúng tôi và Ngài có chuyện chi đâu? Ngài đến tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đấng Thánh của Thiên Chúa”. Chúa Giê-su đã dùng Lời Quyền Năng mà trục xuất quỷ ra khỏi người này.

Ma quỷ cũng biết rõ Chúa Giê-su là Đấng Thánh của Thiên Chúa, nhưng không phải biết để tôn thờ, mà là biết để quấy phá, để chống đối, và còn dụ dỗ con người bất tuân Thiên Chúa.

Khi sa chước cám dỗ, và bất tuân Thiên Chúa, không giữ các điều răn Chúa dạy, bấy giờ, chúng ta đang bị quỷ nó ám rồi!

Người tự cho mình là đạo đức, là chuẩn mực, thường vẫn không nhận ra mình bị con quỷ kiêu ngạo nó ám rồi. Và sau đó, nó rù các quỷ khác đổ bộ vào cõi lòng chúng ta: quỷ ích kỷ hà tiện, quỷ mê dâm dục, quỷ hờn giận, quỷ mê ăn uống, quỷ ghen ghét, và cuối cùng là quỷ làm biếng việc thờ phượng Chúa.

Lời Chúa mời gọi mỗi gia đình hãy khiêm tốn rà soát lại cho kỹ, có phải chúng ta đang bị quỷ ám không, và mau mau sám hối mà đến với toà giải tội, để linh mục dùng Lời quyền năng của Chúa Giê-su mà xua trừ quỷ ra khỏi cõi lòng chúng ta.

Những người lớn tuổi cho biết: không dễ gì xét cho ra cái tội kiêu ngạo, nhưng nếu mình ích kỷ hà tiện, mê dâm dục, mê ăn uống, ghen ghét ganh tỵ, giả hình giả nhân giả nghĩa chẳng thật thà, thì ấy là dấu cho biết con quỷ kiêu ngạo đang ám chúng ta.

Ước gì các gia đình nhắc nhở nhau đọc kinh tối, xét mình trước khi đi ngủ, xin Chúa thứ tha, và nhất là, giúp nhau sớm đến toà giải tội, để xưng thú tội lỗi, và được ơn tha thứ, cứu độ.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa luôn, tuân giữ lề luật Chúa và sống Lời Chúa Giê-su dạy giữa đời. Amen

06/9 THỨ TƯ TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN
Ci 1,1-8; Lc 4,38-44.

SÓNG YÊU, LÀM CHỨNG CHO TÌNH CHÚA YÊU

“Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”.

Một ngày tất bật, Chúa Giê-su chữa lành cho nhạc mẫu ông Simon và nhiều bệnh nhân khác cho đến tối. Sáng hôm sau, Người đi vào hoang địa. Dân chúng cố giữ Người lại, nhưng Người nói: “Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”.

Vâng, Người đã được sai đến, để thi hành ý Chúa Cha là cứu độ, không riêng một người, nhưng mọi người, không riêng một đất nước, nhưng toàn thế giới. Cũng thế, mỗi người chúng ta đã nhận được ơn cứu độ qua Bí Tích Rửa Tội, được thông chia sứ vụ Tư Tế, Vương Đế, và Tiên Tri của Chúa Giê-su, sẽ trở nên chứng nhân của ơn cứu độ cho hết mọi người. Chúa không dạy chúng ta phân biệt đối xử giàu nghèo, thấp cao, đẹp xấu, dễ thương hay khó tính, nhưng quý chuộng và đến với mọi người.

Quả thực, nếu Chúa Giê-su chữa lành tất cả bệnh nhân, trong đó có cả bệnh nhân bị quỷ ám, thì mỗi chúng ta cũng phải làm chứng về tình thương của Chúa cho người nguội lạnh thờ ơ bỏ Chúa, cho người tội lỗi bất chính, cho người chưa biết Chúa, và cả cho người chống lại Thiên Chúa, bằng chính cách sống công chính của mình. Xin đừng loại trừ ai! Hãy yêu hết mọi người!

Anh Duy, đảng viên cộng sản, yêu chị Trinh. Trước lúc hai người quyết định cưới nhau, họ tâm sự với nhau: “Sao em có thể yêu và thành hôn với một đảng viên cộng sản”. “Chúa bảo em yêu anh đảng viên, để anh đảng viên biết Chúa yêu anh đảng viên, và anh đảng viên yêu Chúa”. “Ai dạy em vậy”. “Mẹ em, Mẹ em yêu một phật tử là cha em đó. Nay, cha yêu Chúa nhiều!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống Lời Chúa dạy, là công chính, yêu thương, bác ái sẻ chia tình Chúa yêu cho mọi người, để mọi người biết Chúa yêu, và yêu mến Chúa. Amen.

07/9 THỨ NĂM TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN
Ci 1,9-14; Lc 5,1-11.

TƯỚNG VÔ LÝ, NHƯNG TẤT CẢ ĐỀU HOÀN HẢO
“Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người”.

Các ngư phủ đã giặt lưới sau một đêm trắng thất bại. Chúa Giê-su lại nhờ các ông đẩy thuyền ra xa một chút, và Người ngồi trên thuyền giảng dạy dân chúng. Giảng xong, Người bảo các ông “Hãy đẩy thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá”.

Thật vô lý! Có ai đánh cá vào giữa buổi sáng thế này. Thế mà, các ông đã “vâng Lời Người”, và kết quả là các ông đã đánh được một mẻ cá nhiều lạ lùng chưa từng có! Sau đó, Người gọi các ông theo Người, và “các ông đã bỏ mọi sự mà theo Người”.

Cái vô lý của Thiên Chúa, luôn là huyền nhiệm! Vô lý chuyện đánh cá, vô lý khi gọi những ngư phủ đơn sơ theo Người, sao không gọi những anh hùng hảo hớn? Vô lý hơn nữa khi các ông lập tức bỏ mọi sự mà theo Người! Tưởng vô lý, nhưng tất cả đều hoàn hảo trong thánh ý và ân sủng của Thiên Chúa. “Tu tưởng của ta, không như tu tưởng của các người”.

Ngày ông Tư lấy vợ, thiên hạ cho là vô lý vì xem thường cô vợ của ông. Nhưng sau 45 năm, vợ chồng ông Tư tạ ơn Chúa vì Chúa đã làm bao việc kỳ diệu trong đại gia đình mình!

Anh Ba Râu tân tòng có con đi tu. Bà con lao xao cho là vô lý. Bây giờ thì nhà anh Ba Râu có một linh mục, một nữ tu!

Chị bán rau chơi thân với chị bán cá nổi tiếng là đánh đá, có lời xin mọi người cầu nguyện cho chị bán cá, vì chị có ý muốn theo đạo. Ai cũng cho là vô lý: “Con đánh đá đó mà theo đạo gì?” Thế mà, cả nhà chị bán cá đã được rửa tội tháng 5 vừa qua!

Các gia đình hãy tin tưởng Chúa quyền năng và xót thương, và hãy để cho Bàn Tay Thánh Thần của Người chạm vào cuộc sống gia đình. Tất cả sẽ hoàn hảo trong thánh ý và ân sủng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết từ bỏ cái trí hiểu bé nhỏ của mình, để yêu mến, lắng nghe và thực hành Lời Chúa, với lòng tin: tất cả sẽ hoàn hảo cho ai sống theo Lời Người. Amen.

08/9 THỨ SÁU TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN

CI 1, 15-20; Lc 5, 33-39

SỐNG TRONG YÊU, HẠNH PHÚC TRONG TÌNH YÊU

“Khi tân lang phải đem đi khỏi họ, bấy giờ họ ăn chay”.

Chúa Giê-su tự ví mình như Tân Lang và có thể hiểu được rằng mỗi người chúng ta là một Tân Giai Nhân của Người, trong cuộc thân duyên kỳ diệu. Và “khi Tân Lang còn ở với họ”, đồng nghĩa với việc “chúng ta đang được sống trong tình yêu của Chúa Giê-su” thì êm đềm, nồng nàn hạnh phúc biết bao.

Người sống trong yêu có lẽ nào sầu muộn, buồn bã?! Vậy ai đang u sầu thất vọng buồn bã, chán nản thì ấy là tín hiệu cho biết họ đang không sống trong yêu, hoặc đang không cảm nhận được tình yêu Chúa Giê-su dành cho họ. Họ tự tách mình ra khỏi tình yêu của Chúa Giê-su, vì họ đang đắm mình trong một tình yêu xoàng thường không mang lại cho họ hạnh phúc đích thực. Có người yêu danh vọng và mãi mê tìm lời khen, tìm nổi tiếng, tìm địa vị, chức quyền, nhưng rồi không tìm được hạnh phúc! Có người mãi yêu tiền bạc, vì có bao nhiêu cũng không làm cho họ thấy đủ. Có người yêu chuộng sự xác thịt thành nghiện sex, vì họ không thoả mãn! Vâng, khi đắm mình trong danh lợi dục xoàng thường ngắn hạn, thì con người chỉ chuốc lấy khổ đau!

Ông nhà quê kia mới sắm áo dài mới, mừng quá, ông mặc áo ra đứng ở ngã tư, mong có ai qua lại khen ông một lời. Mãi đến trưa, chẳng ma nào đoái tới ông một tiếng. Ông buồn lắm và thầm trách mọi người có mắt mà không thấy. Nửa chiều, có bà hót hải chạy ngang dừng lại hỏi ông: “Ông có thấy con heo sông chuồng nào chạy qua đây không?”. Ông trả lời: “Từ sáng giờ, tôi mặc áo mới này, đứng đây, mà không thấy con heo nào!?”

Cần thiết phải có một lời khen mới hạnh phúc sao? Cần thiết có nhiều tiền, hay có nhiều thú vui xác thịt mới hạnh phúc sao?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tìm được hạnh phúc đích thực là sống trong tình Chúa yêu, và yêu mến Chúa nhiều, và cho họ nhận ra: được Chúa yêu và yêu Chúa là đã có tất cả. Amen.

08/9 SINH NHẬT ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A
Mk 5,1-4a Mt 1,1-16.18-23 (hoặc Mt 1,18-23).

BUỔI HÙNG ĐÔNG CỦA ƠN CỨU ĐỘ

“Bà đã thụ thai bởi phép Đức Chúa Thánh Thần”.

Giáo Hội nhìn nhận sự hiện diện của Đức Maria trên cõi đời này là ánh bình minh, là buổi hùng đông của ơn cứu độ. Bởi, từ nơi cung lòng khiết trinh của Mẹ, Con Thiên Chúa đã nhập thể làm người, với tên loài người là Giê-su. Thế là, bắt đầu từ Mẹ Maria, Đức Giê-su đã hiệp hành với loài người, yêu thương mang Lời Tỏ Tình của Thiên Chúa đến cho loài người, hy sinh trên thập giá để nên của lễ đẹp lòng Chúa Cha cho loài người được thứ tha, được cứu sống khỏi cái chết ngàn đời.

Thảo nào, Lời Chúa ngày lễ kính mừng Sinh Nhật Đức Mẹ, lại nói đến việc “Mẹ Maria mang thai Chúa Giê-su bởi phép Chúa Thánh Thần, và việc Chúa Giê-su Giáng Sinh”.

Vâng, chính vì Thiên Chúa đã công bố với con rắn kia rằng: “Một Người Nữ sẽ đạp giập đầu mi”, nên sự hiện diện của Đức Maria trên cõi đời, là sự hiện diện đã được tiền định trong nhiệm cuộc cứu rỗi. Và quả thực, Lời hứa cứu độ đã được thực hiện.

Mừng lễ Sinh Nhật Mẹ Maria, các gia đình ca tụng tạ ơn Chúa, vì Người đã thương chọn Mẹ Maria là Mẹ Đáng Cứu Thế, để con người được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa và được sống đời đời trong Nước Chúa. Lời ca tụng tạ ơn sẽ được tỏ bày qua việc lắng nghe và sống Lời Chúa giữa đời. Bây giờ, mỗi người, mỗi nhà sẽ là “một ánh bình minh, một buổi hùng đông” của ơn cứu độ cho nhiều người. Tạ ơn Chúa mà không sống Lời Chúa, thì việc tạ ơn ấy chưa trọn. Chúc mừng sinh nhật Mẹ, mà không curu mang Lời Chúa, không sinh Chúa cho đời, không sẻ chia tình Chúa cho người, thì Mẹ làm sao mà vui được!?

Một ca viên ghi trên gói quà là hai lon sữa Ensure để tặng bà cụ bên nhà: “Mừng lễ sinh nhật Đức Mẹ, con kính tặng cụ bà”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình mừng sinh nhật Đức Mẹ, bằng việc sống Lời Chúa, sẻ chia tình Chúa cho đời. Amen.

09/9 THỨ BẢY TUẦN 22 THƯỜNG NIÊN

CI 1,21-23; Lc 6,1-5.

CHỖ CỦA CON LÀ CÁI GỐC CÂY XA XA KIA

“Tại sao các ông làm điều không được phép làm trong ngày Sabbat?”

Người biệt phái tự phụ mình biết luật và giữ luật nghiêm khắc. Bởi vậy mới có chuyện họ kết tội các môn đệ Chúa Giê-su là phạm luật khi đi ngang qua đồng lúa, mà bứt bông lúa miến, vò xát trong tay, rồi ăn. Việc nhỏ nhặt như thế mà thành tội thu hoạch mùa màng trong ngày Sabbat sao?

Chúa Giê-su cho họ biết giữ luật ngày Sabbat với lòng kính mến Chúa trên hết mọi sự, và yêu thương người như Chúa yêu, mới là cách giữ luật trọn vẹn. Giữ luật mà không vì kính mến Chúa, yêu thương người, thì chỉ là cách giữ luật giả hình cho người ta biết mình giữ luật. Giữ luật cách ấy, thì có thể qua mắt được người đời, nhưng không thể qua được mắt Chúa.

Cũng vậy, đối với chúng ta hôm nay, việc giữ luật “tham dự thánh lễ và kiêng việc xác ngày Chúa Nhật” cũng phải vì lòng kính mến Chúa trên hết mọi sự và yêu thương người như Chúa đã yêu, thì mới gọi được là giữ luật cách trọn vẹn ý nghĩa luật.

Dự lễ ngày Chúa Nhật dưới gốc cây, quẹt điện thoại, nói chuyện, không nghe Lời Chúa và bài giảng, là kính mến Chúa đó sao? Bà kia nói với chồng: “Đêm qua tui mơ thấy ông chết, thiên thần đưa ông lên tới cửa thiên đàng, thánh Phê-rô nói với ông: “Chỗ của con ở ngoài kia kìa, không có trong này, chỗ cái gốc cây xa xa đó, chừng hơn cây số thôi. Con qua đó đi”.

Kiêng việc xác ngày Chúa Nhật để lãng phí thời gian tiền bạc, mà không giúp đỡ được ai, thì gọi là đã giữ luật đó sao?

Hoá ra, chuyện bứt bông lúa miến trong ngày Chúa Nhật không thành tội, mà chuyện giả hình thờ phượng Chúa và không cho kẻ đói ăn, cho người khát uống mới là tội to.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình kính mến Chúa trên hết mọi sự, và hy sinh vì yêu nhau, yêu người như Chúa đã yêu. Amen.

10/9 CHÚA NHẬT 23 THƯỜNG NIÊN.

Ed 33,7-9; Rm 13,8-10; Mt 18,15-20.

GIỮ NHAU TRONG SỰ HIỆP NHẤT THÁNH THIỆN

“Nếu nó nghe người, thì người đã lợi được người anh em”.

Giáo lý của Chúa Giê-su không trừng trị, hay trừng phạt, nhưng là xót thương, tha thứ, giúp chúng ta nên thánh cách trọn hảo nhất. Vì thế, với tội nhân, Người luôn kiên trì chờ đợi, sẵn lòng thứ tha và ban ân sủng cho ai ăn năn sám hối, và đổi mới.

Lời Chúa dạy về việc giúp người có lỗi nhận lỗi, biết lỗi và sửa lỗi. Bởi, làm người, ai cũng có lỗi. Thế nhưng, không dễ gì nhận mình có lỗi, hay biết lỗi, và vì thế, càng rất khó mà sửa lỗi.

Chúa muốn chúng ta đi từng bước một, bắt đầu là gặp gỡ riêng tư trao đổi với tình thân ái và với ý ngay lành. Tiếp theo là mời thêm một hai người nữa. Và tiếp đến là trình với cộng đoàn. Đến bước này, nếu anh em còn không nhận lỗi và sửa lỗi thì “hãy kể nó như người ngoại giáo và như người thu thuế”.

Thánh Phaolô diễn giải giáo lý của Chúa Giê-su như sau: “Anh em hãy mặc lấy tâm tình từ bi, nhân hậu, khiêm cung ôn hoà và nhẫn nại, chịu đựng lẫn nhau và tha thứ cho nhau, nếu người này có chuyện phải oán trách người kia”.

Không có gia đình nào muốn người nhà mình mãi sống trong tội, càng không muốn loại trừ, chỉ muốn giữ lấy nhau trong tình hiệp nhất và thánh thiện. Vâng, hiệp nhất thánh thiện, chứ không phải hiệp nhất bất chính. Đồng tình việc tốt, chứ không tòng phạm việc xấu! Loại trừ tính xấu, chứ không loại trừ nhau!

Ước gì mỗi người trong gia đình học được đức khiêm nhường, để nhận ra sự hèn yếu của mình, và cũng học được đức hiền lành, để cảm thông và kiên trì với người nhà mình đang kiêu kỳ cố chấp! Cũng thế trong cộng đoàn, ai còn cái tôi kiêu căng, thì không dễ gì nhận lỗi, biết lỗi và sửa đổi. Bây giờ, chỉ còn việc cầu nguyện xin ơn Chúa tác động mà thôi!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình hiệp nhất yêu thương trong sự thánh thiện, công chính, bền tâm giúp nhau nên thánh. Amen.

11/9 THỨ HAI TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN

Cl 1,24-2,3; Lc 6,6-11.

THAM DỰ THÁNH LỄ VÀ SỐNG BÍ TÍCH THÁNH THỂ

“Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sabbat không”.

Chúa Giê-su làm việc cứu người trong ngày Sabbat, thế mà, các biệt phái và luật sĩ cho là Người vi phạm luật. Bởi, họ chủ trương giữ luật ngày Sabbat cách hình thức bên ngoài, chứ không phải giữ luật vì lòng kính mến Chúa, yêu thương người.

Ngày Sabbat là ngày của Chúa, được lập ra, để mọi người hướng lòng về Thiên Chúa, tôn vinh, cảm tạ, và làm tất cả cho vinh danh Chúa. Chúa Giê-su kiện toàn luật ngày Sabbat theo tinh thần Tin Mừng của Người: yêu thương, hy sinh, giúp đỡ tha nhân là cách tỏ bày lòng tôn vinh, lòng tri ân Thiên Chúa.

Cũng vậy, việc tham dự Thánh Lễ ngày Chúa nhật có thể được xem là đã thờ phượng Chúa, nhưng Chúa Giê-su muốn việc giữ luật cần tích cực và hoàn hảo hơn, đó là, sử dụng thời gian ngày Chúa Nhật để làm việc lành, việc phúc đức. Việc lành vừa là tránh các việc dữ, tránh nghĩ suy bất chính, tránh tội, mà còn là các việc ích lợi cho đời sống thiêng liêng, như nhớ Chúa nhiều hơn, cầu nguyện tất nhiều hơn, lần chuỗi, đọc kinh, học kinh, học giáo lý, đọc Lời Chúa và suy niệm Lời Chúa. Làm việc phúc đức được hiểu là sống bí tích thánh thể trong gia đình, cộng đoàn và xã hội qua việc thăm viếng sẻ chia giúp đỡ.

Tham dự thánh lễ Chúa nhật ở một giáo xứ người Việt bên Mỹ, trước thánh lễ, có đọc đầy đủ các kinh: kinh nghĩa đức tin, mười điều răn, sáu luật điều Hội Thánh, bảy mối tội đầu, cải tội bảy mối, mười bốn mối thương người, tám mối phúc, kinh lễ Misa, ông Tư vui trong lòng, vì những kinh này tuy xưa cũ, nhưng đã giúp cho người Việt Nam sống đạo ngày Chúa Nhật thật trọn vẹn. Sao bên Việt Nam có nơi đã bỏ, không đọc nữa?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình dùng ngày Chúa nhật để làm việc kính mến Chúa, và hy sinh vì yêu nhau, yêu người. Amen.

12/9 THỨ BA TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN

Ci 2,6-15; Lc 6,12-19.

TÔNG ĐỒ NHỎ, HOÀN CẢNH NHỎ, ĐIỀU KIỆN NHỎ

“Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ”

Thánh Luca kể rõ: “Chúa Giêsu lên núi cầu nguyện, và suốt đêm, Người cầu nguyện cùng Thiên Chúa. Sáng ngày, Người gọi các môn đệ và chọn mười hai vị mà Người gọi là Tông đồ”.

Hoá ra, Chúa Giê-su không theo ý riêng mình, nhưng Người thính ý Thiên Chúa Cha trong việc chọn 12 tông đồ, để họ cùng Người thực hiện công cuộc cứu rỗi nhân loại.

Có thể là trong mắt người đời, thì mười hai tông đồ chưa hẳn là những con người siêu việt về trí tuệ, về tài năng và cả về đạo đức, nhưng đó là thánh ý của Chúa Cha. Bởi vậy, dẫu họ có là ngư phủ, thu thuế, kém cỏi, bất toàn hay con nhà nghèo đi nữa, thì họ cũng đã được Giê-su chọn theo ý Chúa Cha, và Chúa Cha sẽ làm cho họ nên tông đồ đích thực của Tin Mừng.

Ước gì, đó là xác tín của mỗi chúng ta, mỗi gia đình, vì không có gì mà Thiên Chúa không làm được. Bởi thế, mỗi người chúng ta cũng phải luôn vui mừng, vì mỗi người chúng ta, tuy bé nhỏ hèn mọn, nhưng cũng đã được Chúa Giê-su chọn để làm “tông đồ nhỏ” cho Người theo Thánh Ý của Chúa Cha.

Ước gì mỗi người mỗi nhà luôn Sống Lời Chúa Giê-su dạy, để chu toàn sứ vụ tông đồ nhỏ trong hoàn cảnh nhỏ, trong điều kiện nhỏ, giữa một cộng đồng nhỏ là gia đình và làng xóm nhỏ. Người bán bún riêu, bán cháo lòng, bán bún bò, hoặc anh thợ hồ, anh xe ôm, em vé số, bà hành khát... tất cả đều được chọn để làm tông đồ cho Chúa giữa đời. Hãy vui mừng cảm tạ.

Ước gì ai cũng quý chuộng ơn gọi tông đồ của mình để chu toàn, hơn nữa, luôn tôn trọng, quý chuộng và giúp tạo điều kiện cho anh chị em mình chu toàn ơn gọi tông đồ của mỗi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa vì ơn gọi tông đồ, và luôn sống Lời Chúa để chu toàn ơn gọi. Amen.

13/9 THỨ TƯ TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN
Ci 3,1-11; Lc 6,20-26.

CHUẨN MỰC HẠNH PHÚC ĐÍCH THỰC

“Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho các người là kẻ giàu có”.

Có người nói: ở đời, chẳng biết đâu là phúc, chẳng biết đâu là họa, hoặc, trong phúc có họa, trong họa có phúc. Đúng là, con người không phân định được thế nào là phúc, thế nào là họa.

Quả thực, trí khôn trí hiểu của con người quá bé nhỏ, không thể nào thấu hiểu được hạnh phúc đích thực là gì!

Các bạn trẻ, các gia đình trẻ trong xã hội vô thần hôm nay, vẫn đang tự buộc mình vào vòng xoay của bánh xe duy vật, cắm cúi tìm cho được nhiều tiền, nhiều của, nhiều danh vọng, nhiều lạc thú vì cho rằng như thế là hạnh phúc. Nhưng rồi, họ có hạnh phúc không? Hạnh phúc ấy được bao lâu? Và sau cái hạnh phúc chóng vánh ấy là gì? Có phải họ chuốc lấy thất vọng ê chề?

Ở một nơi khác, Chúa Giê-su nói: “Hãy ra công gắng sức mà làm việc, không vì của ăn hay hư nát, nhưng vì sự sống trường sinh”. Hoá ra, Chúa Giê-su không cấm chúng ta làm việc kiếm sống, kể cả việc làm giàu. Nhưng, Lời Chúa hôm nay nhắc nhở các gia đình đừng sử dụng của cải vật chất Chúa ban mà sống riêng cho mình, mà ăn chơi lãng phí, thừa mứa, mà sung sướng trên nỗi đau của người khác, mà an nhàn hưởng thụ với danh vọng địa vị của mình, mà quên kẻ khốn khó, mà còn chà đạp họ.

Ước gì các gia đình giàu có biết tạ ơn Chúa, và thể hiện lòng tạ ơn, bằng lòng xót thương, biết sẻ chia cho người, để giảm đi mỗi họa đời đời, để gia tăng và củng cố mỗi phúc vĩnh cửu.

Ước gì các gia đình nghèo luôn tạ ơn Chúa, vì tin Chúa yêu thương đã chuẩn bị cho người nghèo một chỗ hạnh phúc thật!

Bà cụ hành khất, hấp hối, cầm trên tay tờ tiền 20 ngàn, và nói: “Nhờ đưa cho chị ba bệnh bên nhà. Tui không đưa kịp”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra sự giàu có và hạnh phúc đích thực, là xót thương, và sẻ chia cho người. Amen.

14/9 THỨ NĂM TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN
Ci 3, 12-17; Lc 6, 27-38

YÊU THƯƠNG KẼ THÙ GÀN NHẤT

“Các con hãy tỏ lòng thương xót như Cha các con hay thương xót”.

Có người nói: “Tôi Sống Lời Chúa, nên tôi yêu vợ tôi nhiều lắm”. Người khác hỏi: “VẬY, câu Lời Chúa nào dạy anh yêu vợ”. Anh thần nhiên trả lời: “Chúa nói: Các con hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn cho những kẻ ghét mình...”, rồi anh đọc luôn đoạn Tin Mừng hôm nay. “Hoá ra, vợ anh là kẻ thù của anh sao?”. Anh nói: “Khi tôi đã yêu thì không còn là kẻ thù nữa”.

Câu chuyện vui, nhưng cũng thật ý nhị trong đời sống gia đình hôm nay. Kẻ thù của chúng ta không ở đâu xa, ngay trong nhà mình! Ngày nào mới yêu nhau, yêu nhau say đắm. Rồi quyết định cưới nhau. Chỉ vài ba tháng sau, đã không còn nhìn thấy vợ mình, chồng mình là tuyệt vời nữa, lại nhìn thấy tồi tệ, vì nguyên rửa, vu khống, áp bức, bắt công với nhau, rồi chán nhau, rồi ghét nhau, rồi đến mức thù nhau đòi chia tay ly dị!

Chuyện tuổi trẻ đã đành, ngay cả những vợ chồng lớn tuổi, đã hai ba mặt con, hoặc đã là ông bà nội ngoại rồi, mà vẫn còn để lòng thù hận nhau đến mức đáng sợ: “Tui thù ông suốt đời”. Bởi vậy mới có chuyện: thấy đám tang đi qua, mấy bà hỏi: “Ai chết vậy”. “Ông Một xóm dưới”. Thế là có bà nói: “Thấy chồng người ta chết mà ham. Thằng nhà tui cứ sống vật vờ báo hại”.

Lời Chúa dạy chúng ta hãy yêu thương kẻ thù. Nhưng, ngay với người đầu ắp tay gối, mà còn xem như kẻ thù, không cảm thông, tha thứ và yêu thương được, thì nói chi đến chuyện yêu thương tha thứ cho người dung nước lã. Bởi vậy, ước chi các vợ chồng không ghim gút nhau nhưng quên đi làm lỗi, không chấp nhất nhau nhưng tha thứ hoàn toàn, không để bụng mang theo nhưng cầu nguyện cho nhau và giúp nhau nên hoàn thiện.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa, tạ ơn Chúa đã thương xót thứ tha, để yêu mến và thứ tha cho nhau. Amen.

14/9 LỄ SUY TÔN THÁNH GIÁ

Ds 21,4b-9; (hoặc Pl 2,6-11); Ga 3,13-17.

YÊU CHUỘNG THÁNH GIÁ CHÚA KI-TÔ

“Con Người phải bị treo lên”.

Không có niềm vui nào, hạnh phúc nào mà không được đổi lấy bằng những hy sinh, những đau khổ, những thử thách gian nan cùng khôn và bao điều bất hạnh. Làm người, ai cũng đã từng có cảm nghiệm như thế. Người làm kinh tế, cũng phải đổ mồ hôi, sôi nước mắt, phải nếm bao mùi thất bại, sỉ nhục, mới có được cơ ngơi! Vâng, để thành công theo nghĩa của trần gian này, mà còn phải đánh đổi bằng nước mắt và máu, thì, để được sống đời đời, không lẽ cứ thành thói an nhàn mà có được sao?

Biết thế, nhưng rất tiếc là: người ta bằng lòng hy sinh tất cả để có được cơ ngơi trần thế, người ta vui vẻ chấp nhận đau khổ vì yêu sự sống mình ở đời này, người ta bất chấp hiểm nguy đi trên sóng dữ để vượt biên tìm tự do, tìm cuộc sống ấm no... nhưng không dễ gì hy sinh tất cả để có được sự sống đời đời.

Lễ Suy Tôn Thánh Giá mời gọi các gia đình yêu chuộng Thánh Giá Chúa Giê-su, vì chính Thánh Giá Chúa Giê-su là chìa khoá mở lối vào sự sống đời đời. Thánh Giá Chúa Giê-su chính là sự “đau khổ vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người”. Đau khổ “vì yêu mình”, thì không phải là thánh giá của Chúa Giê-su! Bởi vì, “Con Người chịu treo lên thập giá, vì yêu nhân loại”. Và “vì yêu nhân loại, thập giá của Chúa Giê-su đã trở thành Thánh Giá”.

Ước gì các gia đình yêu chuộng Thánh Giá Chúa Giê-su, là hân hoan chấp nhận đau khổ, sẵn sàng hy sinh, hân hoan chịu sỉ nhục, tàn tạ vì yêu mến Chúa, vì yêu chồng yêu vợ, yêu con cái, yêu cộng đoàn giáo xứ, yêu thương giúp đỡ người nghèo khổ bần cùng, yêu thương người bệnh tật yếu đau, người thấp mọn.

Ông Tư hay nói với bà Tư: “Anh cảm ơn em, vì em đã phải chịu bao đau khổ, sỉ nhục, xấu hổ, vì yêu anh, và yêu các con”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu chuộng Thánh Giá Chúa Giê-su, là chấp nhận nhau và yêu nhau như Chúa yêu. Amen.

15/9 THỨ SÁU TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN

1 Tm 1, 1-2. 12-14; Lc 6, 39-42

TÔI TƯỞNG MÌNH THẤY, HOÁ RA TÔI MÙ

“Người mù có thể dẫn người mù được chăng?”

Xét đoán anh em mình làm lỗi, tòi tệ, rồi phê phán, bêu nhọ, làm giảm giá trị uy tín của anh em, vẫn luôn là căn bệnh trầm kha nơi mỗi chúng ta, bất kể thành phần trí thức hay thất học, bất kể người có chức quyền hay hèn mọn thấp bé tiểu tốt vô danh! Người thấy khuyết điểm, hay làm lỗi của anh em, mà không thấy cái khuyết điểm hay làm lỗi của mình, người ấy là người mù. Vậy mà, trong nhà mình cũng có loại người mù như thế, dẫu đã sống với nhau vài chục năm rồi! Nếu trong gia đình mà chồng xét đoán vợ, vợ xét đoán chồng, rồi hiểu xấu, nghi ngờ, bất tín, lạnh lùng nhau hơn cả hai người dung sống chung, thì làm sao mà dạy được con cái về đức mến Chúa, yêu người?

Anh trai lớn bất ngờ đọc được cuốn nhật ký của cha để trên bàn làm việc: “Ngày...tháng...năm... Lạy Chúa, xin cho con hiểu và yêu vợ con nhiều hơn: hiểu nàng luôn yêu Chúa, hằng tuân giữ lề luật Chúa, và hiểu nàng luôn yêu thương con và các con”.... “Và xin cho con nhận ra con đã phạm quá nhiều lầm lỗi với Chúa, với nàng và với các con”. Bấy giờ, anh trai mới biết là cha mình ngày nào cũng viết một lời nguyện vào nhật ký.

Ước gì các cha mẹ quyết tâm loại trừ tật xấu xét đoán nhau và xét đoán người khác, và luôn tập sống với “ý ngay lành”.

Cụ ông thấy cụ bà hay đan những đôi vớ, ông làm thỉnh không nói gì, nhưng hiểu xấu cho cụ bà rằng chắc là đan vớ để biếu tặng cho ai đó. Trước lúc bà mất, bà nói: “Mỗi lần giặt ông, tôi đan vớ. Và đã bán vớ được số tiền này, để lại cho ông”. Ông nói: “Xin lỗi bà, tôi tưởng mình thấy, hoá ra tôi mù”.

Ước gì các vợ chồng trẻ hôm nay không xét đoán nhau rồi nghi ngờ bất tín nữa, nhưng một lòng yêu Chúa và yêu nhau.

Lạy Chúa, xin giúp mỗi người trong nhà khiêm tốn nhận mình làm lỗi, và với ý ngay lành giúp nhau nên thánh. Amen.

15/9 LỄ ĐỨC MẸ SÀU BI

Hr 5,7-9; Ga 19,25-27 (hoặc Lc 2,33-35.)

NGƯỜI MÔN ĐỆ ĐƯA MẸ VỀ NHÀ MÌNH

“Một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà”.

“Bà mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của người con chí thánh mà đau lòng thổn thức tâm can”

Khi Thánh Giuse và Mẹ Maria dâng Chúa Giê-su cho Thiên Chúa tại đền thánh, cụ Simeon đã nói tiên tri về Mẹ Maria rằng: “Về phần Bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà, để tâm tư nhiều tâm hồn được biểu lộ”.

Và đúng là như thế. Dưới chân thập giá, “Người mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của người con chí thánh mà đau lòng thổn thức tâm can”. Nỗi đau của Mẹ là nỗi đau yêu. Nỗi đau yêu Con mình, và cũng là nỗi đau yêu nhân loại. Đau và rất đau, đau đến chết được! Nhưng, có nỗi đau nào ngọt ngào hơn nỗi đau yêu!

Vâng! Lễ Đức Mẹ Sầu Bi, Giáo Hội tôn vinh hy tế của Mẹ Maria, chính là tôn vinh nỗi đau đoạn trường đứt ruột của người Mẹ khi nhìn thấy con mình phải chết ô nhục trên thập giá. Nỗi đau ấy, hy tế ấy, là cái chết thông hiệp với cái chết của Chúa Giê-su Ki-tô cứu chuộc nhân loại. Nỗi đau ấy, hy tế ấy, là trọn lời “xin vâng thánh ý Chúa Cha”: Từ lời “Xin vâng” cứu mang Con Chúa, đến lời “Xin vâng” để chỉ còn biết nhìn thấy Con Chúa, cũng là con lòng Mẹ cứu mang, phải đau đớn và chết treo trên thập giá. Vâng, Mẹ có thể phải gào thét lên phản đối những kẻ hành hình người vô tội! Mẹ có thể phải bảo con từ chối cái chết vô lý không đáng có! Mẹ có thể phải bảo vệ đến bằng mọi giá để cho con mình được sống chứ! Đàng này, Mẹ thỉnh lặng chấp nhận đau lòng để Chúa Cha thực hiện ý định của Người., chấp nhận đau lòng và cùng đau với Con, theo ý Chúa Cha!

Tin Mừng còn nhắc lại hình ảnh tuyệt đẹp của Mẹ và Con trong cơn cùng cực: Chúa Giê-su nói: “Thưa Mẹ, Đây là Con của Mẹ”. Rồi người nói với Gioan: “Đây là Mẹ của anh”. Và từ lúc ấy người môn đệ đưa Mẹ về nhà mình”.

Lúc này, Thánh Gioan như đại diện các tông đồ yêu quý nhất của Chúa Giê-su, đại diện cho Giáo Hội mà Người đã thiết lập, được Chúa Giê-su trao phó cho Đức Mẹ, và rất chi tiết, Tin Mừng viết: “Và từ lúc ấy người môn đệ đưa Mẹ về nhà mình”.

Suy gẫm nỗi đau dưới chân thập giá, và sự chuyển giao các tông đồ, chuyển giao giáo hội cho Mẹ Maria, làm Mẹ Giáo Hội, lời bài hát Mẹ Giáo Hội, có những tâm tình thật sâu lắng:

“Đây là con của Mẹ, và đây là Mẹ của con. Và từ lúc ấy người môn đệ đưa Mẹ về nhà mình.

Mẹ ơi! Từ Lời yêu thương trong đau thương Lời trên thánh giá. Mẹ nhận lấy Giáo Hội, nhận lấy chúng con là con Mẹ. Xin hát lên lời tri ân lòng Mẹ bao la khôn sánh. Xin hân hoan đón Mẹ về vui sống trong tình Mẹ yêu.

Mẹ ơi! Lòng Mẹ khoan nhân luôn thi ân hồng ân thương xót. Mẹ gìn giữ Giáo Hội, gìn giữ chúng con trong an bình. Xin chúc vinh Mẹ uy linh ngàn lời yêu thương tôn kính. Xin hân hoan đón Mẹ về vui sống trong tình Mẹ yêu.

Mẹ ơi! Đây lòng con dâng bao tin yêu cậy trông phó thác. Mẹ dìu dắt Giáo Hội, dìu dắt chúng con về thiên đàng. Trong nước Cha thật quang vinh ngập tràn yêu thương chân chính. Muôn con dân kính mừng Mẹ vui sống trong tình Mẹ yêu”.

Vâng! Xin hân hoan đón Mẹ về, vui sống trong tình Mẹ yêu.

Ước gì các gia đình cũng đón Mẹ về nhà mình, để Mẹ làm Mẹ Giáo Hội thu nhỏ là gia đình mình. Bây giờ, có Mẹ, mỗi nhà sẽ cảm được nỗi đau hy hiến của Mẹ, và cùng Mẹ, những nỗi đau trong cuộc đời của các gia đình sẽ trở nên hy tế thông hiệp với hy tế cứu chuộc của Chúa Giê-su, sẽ trở nên nỗi đau ngọt ngào, vì yêu chồng, vì yêu con, vì yêu gia đình, yêu tất cả mọi người như Chúa Giê-su đã yêu, như Mẹ đã yêu.

Có người nói “Tôi đi viếng Mẹ Tà-pao, và tôi đã đưa Mẹ về nhà mình với niềm vui của người môn đệ Chúa Ki-tô”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Mẹ Maria, và cùng Mẹ đón nhận niềm vui thánh thiện là hy hiến cho nhau. Amen.

16/9 THỨ BẢY TUẦN 23 THƯỜNG NIÊN

1Tm 1,15-17; Lc 6,43-49.

SÓNG LỜI CHÚA LÀ SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI

“Tại sao các con gọi Thầy “Lạy Chúa, lạy Chúa”, mà không thi hành điều Thầy dạy bảo?”

Tại một số giáo xứ, có những buổi phụng vụ với những lễ nghi long trọng, có các sinh hoạt đoàn thể, các sự kiện tôn giáo được tổ chức hoành tráng, và nhiều người xem đó như là tín hiệu của một giáo xứ đầy sức sống! Vâng! Cũng đúng là đầy sức sống của việc hiệp nhất. Nhưng, cũng nên xem lại, hiệp nhất cho vinh danh Chúa hay cho vinh danh mình! Bởi, làm gì cũng phải có ý ngay lành là: vì yêu mến Chúa và cho vinh danh Chúa.

Ông Tư hay nói linh tinh: “Ngày trước, người ta cấm đạo bằng cách làm khó cho giáo hội, cản trở bà con đến nhà thờ, giới hạn các sinh hoạt tôn giáo. Bây giờ, người ta phá đạo bằng cách cổ xúy cho các giáo xứ tổ chức những sinh hoạt tôn giáo hoành tráng và phải hoành tráng hơn chỗ nọ, chỗ kia, hoặc hơn năm ngoái để đất nước được tiếng là có tự do tôn giáo, và để bà con giáo dân mỗi ngày mỗi hãnh diện hơn với cái hình thức bên ngoài, cho vinh danh mình... còn bên trong thì rỗng tuếch”.

Lời Chúa hôm nay nói: “Tại sao các con gọi Thầy “Lạy Chúa, lạy Chúa”, mà không thi hành điều Thầy dạy bảo?”. Hoá ra, việc sống đạo không cốt yếu ở những sinh hoạt hoành tráng bên ngoài, mà cốt yếu ở chỗ sống tâm tình phụng vụ chân thành cho vinh danh Chúa và sống Lời Chúa Giê-su dạy giữa đời thường.

Ước gì các gia đình thiết thực sống Lời Chúa giữa đời thường, trong gia đình, nơi làng xóm, giữa cộng đoàn, để mỗi người mỗi nhà sẽ chứng tỏ cho mọi người biết cuộc sống Tin Mừng là yêu thương, bình an, hiệp nhất, vui mừng và hy vọng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Sống Lời Chúa giữa đời, là thật lòng yêu mến Chúa, yêu mến giáo hội, thật lòng làm các việc đạo đức, các việc từ thiện bác ái vì yêu mến Chúa, cho vinh danh Chúa, và sinh ích lợi phần rỗi cho các linh hồn. Amen.

17/9 CHÚA NHẬT 24 THƯỜNG NIÊN.

Hc 27,30–28,7; Rm 14,7-9; Mt 18,21-35.

KHÔNG XEM NHAU LÀ NGƯỜI MẮC NỢ

“Không phải tha bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy”.

Tin Mừng cho biết: Thiên Chúa như ông chủ giàu có mọi sự và nhất là, giàu có lòng xót thương khoan dung tha thứ. Thiên Chúa luôn thi ân mọi sự cho mọi người, chỉ mong mọi người tôn kính và yêu mến Người, bởi Người biết con người không thể nào đáp đền nổi ơn Người. Người còn biết con người luôn xúc phạm đến Người, nhưng Người luôn rộng lượng thứ tha.

Xin mời các gia đình tâm tình với Chúa qua bài hát “Chúa mãi xót thương, thứ tha”: “Chúa mãi thi ân cho con mà không xem con là người mắc nợ. Chúa mãi xót thương vô bờ, nên Người không nhớ đời con lầm lỗi. Chúa mãi xót thương thôi, Chúa mãi phát ban thôi, và Chúa mãi thứ tha thôi. Chúa mãi xót thương thôi, Chúa mãi phát ban thôi, và Chúa mãi yêu thôi.

Chúa Ơi cho con xin lỗi, vì lòng vô ơn với Người. Chúa Ơi cho con cảm tạ, tình Chúa bao la trùng khơi. Xin cho con đáp ân Người, biết yêu thương đời, bước xuống chân đời. Xin cho con xót thương người, sẽ chia cho người, thứ tha cho người”.

Chúa muốn con luôn cho đi mà không xem ai là người mắc nợ. Chúa muốn con yêu vô bờ, yêu thì không nhớ đời ai lầm lỗi. Chúa muốn cứ yêu thôi, Chúa muốn cứ cho thôi, và Chúa muốn thứ tha thôi. Chúa muốn xót thương thôi, Chúa muốn sẽ chia thôi, vì Chúa mãi yêu thôi.

Chúa đã hiến thân hy sinh để cho con vui hưởng trọn khối tình. Chúa đã trao ban thân mình lương thực thần linh để con được sống. Tấm bánh bẻ ra thôi, tấm bánh biến tan thôi là tấm bánh dưỡng nuôi người. Chúa mãi xót thương thôi, Chúa mãi phát ban thôi, và Chúa mãi yêu thôi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình mặc lấy lòng xót thương khoan dung tha thứ của Chúa, luôn hy sinh trao ban và dâng hiến vì yêu nhau, mà không xem nhau là người mắc nợ. Amen.

18/9 THỨ HAI TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN

1Tm E2,1-8; Lc 7,1-10.

LÒNG TIN MẠNH MẼ CỦA NGƯỜI YẾU ĐUỐI

“Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”.

Viên sĩ quan có người đầy tớ bệnh nặng gần chết, sai người đến cầu cứu Chúa Giê-su chữa lành. Chúa Giê-su đến nhà ông, nhưng ông đã nhờ bạn đón Người trên đường đến, và nói ý của ông với Người: “Lạy Thầy, không dám phiền Thầy hơn nữa, vì tôi không xứng đáng được Thầy vào nhà tôi, cũng như tôi nghĩ tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đầy tớ tôi được lành mạnh”.

Hoá ra, viên sĩ quan xác nhận sự hiện diện của Lời Chúa Giê-su là chính Chúa Giê-su. Ông tin Lời của Chúa Giê-su là Lời của đáng uy quyền và giàu lòng xót thương! Lời là Người. “Chỉ xin Thầy phán một Lời, thì đầy tớ tôi được lành mạnh”. Đúng là đức tin mạnh mẽ của người khiêm tốn nhận ra mình bất xứng. Và cũng đúng là chỉ khi nào khiêm tốn nhận ra mình bất xứng, hèn mọn, yếu đuối, thì chúng ta mới có thể có đức tin mạnh mẽ.

Bà Tư chia sẻ với các bà: “Mỗi khi em lo lắng, buồn phiền, đau khổ, em lại nhớ đến Lời Chúa nói: “Hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ nâng đỡ và bổ sức cho các ngươi”, và em thấy lòng mình nhẹ đi, bình an, và vui mừng”. Cô Sáu tiếp lời: “Em thì công việc mệt nhọc từ sớm đến tối, về đến nhà thấy ảnh uống rượu lưng tung là em muốn la lên: “Đồ khùng”, nhưng rồi nghe Chúa nói: “Đừng mắng chồng con là “Đồ khùng”. Và em nói: “Uống ít thôi! Bệnh thì khổ cả đám”. Ông Năm nói: “Hai thằng nhà tui cứ chấp nhất nhau. Tui bảo bỏ qua đi, mà chúng không nghe. Tui lại nói: Nè, Chúa Giê-su bảo “hãy tha thứ cho nhau” nhé. Cả hai làm thịnh! Hoá ra, sức mình, lời mình chẳng ăn thua. Phải khiêm tốn mà nhờ đến Lời Chúa”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình học thuộc nhiều Lời Chúa, để nhờ Lời Chúa, mà được bình an vui sống trong nhà. Amen.

19/9 THỨ BA TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN

1Tm 3,1-13; Lc 7,11-17.

ĐỪNG KHÓC NỮA, ĐỪNG KHÓC NỮA CON ƠI

“Hỡi thanh niên, Ta truyền cho người hãy chỗi dậy”.

Tin Mừng cho biết Chúa Giê-su chạnh lòng thương khi nhìn thấy bà goá thương khóc con trai duy nhất của mình đã chết, và người ta đang khiêng đi chôn! Chỉ còn một đoạn đường ngắn nữa, là người thanh niên kia sẽ muôn đời vui trong lòng đất về với bụi. Và bà mẹ goá kia cũng sẽ sầu héo tàn tạ vì nỗi đau vô ngần! Chúa Giê-su đã làm cho chàng thanh niên sống lại, và mẹ goá kia, có thể hát tạ ơn Chúa vì “con tim đã vui trở lại”.

Thiên Chúa luôn thấu cảm và muốn cất đi nỗi đau của chúng ta. Bà goá thương đưa con trai duy nhất. Đức Chúa Cha thương Con Một Người. Thiên Chúa hằng sống, Thiên Chúa của kẻ sống, và Người muốn con người sống trong sự sống của Người. Người xót thương con người đã tự huỷ diệt mình, đã tự tách mình ra khỏi lòng mến của Thiên Chúa và gieo mình vào cõi chết đời đời. Vì thế Người ban Con Một Người đến trần gian để chịu chết làm lễ tế đền tội, lễ tế cứu chuộc. Người đã cho Con Một Người sống lại để ai tin Người cũng sẽ được sống lại và sống sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa.

Ước gì các cha mẹ luôn bận tâm, luôn quý chuộng sức khoẻ xác hồn của nhau, của con cái. Hãy biết thương khóc khi con cái bệnh phần xác, nhất là chết phần linh hồn vì tính hư nết xấu, vì tội lỗi, vì tách mình ra khỏi lòng yêu mến của Thiên Chúa.

Ông Tư hay nói linh tinh: “Ai lo lắng về sức khoẻ và sự sống xác hồn của nhau, ai khóc thương nhau vì sự nguội lạnh, hư đốn, bất chính, ai cầu nguyện trong chay tịnh và nước mắt cho nhau được khoẻ, được vui, được sống trong ân nghĩa Chúa, thì mới được nghe Chúa nói: “Con ơi, đừng khóc nữa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tha thiết yêu mến Chúa, quý trọng sự sống phần xác và nhất là phần hồn, để luôn sống trong tình trạng ân sủng là kết hiệp với Chúa và với nhau. Amen.

20/9 THỨ TƯ TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN
1Tm 3,14-16; Lc 7,31-35.

TẬP NÓI “KHÔNG”, BIẾT NÓI “KHÔNG”

“Chúng tôi đã thổi sáo mà các anh không nhảy múa, chúng tôi đã hát những điệu bi ai mà các anh không khóc”.

Người Do Thái không nghe lời Chúa Giê-su, lại muốn Người nghe lời và làm theo ý họ. Chúa Giê-su ví “Họ giống như những đứa trẻ ngồi ngoài đường phố gọi và nói với nhau rằng: “Chúng tôi đã thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa”.

Chúa Giê-su thương yêu con người, nhưng không chiều theo ý hướng hạ của con người. Còn chúng ta, giữa đời, thì sao?

Chúng tôi ăn hối lộ, tham nhũng, thì các anh phải vỗ tay, mới đúng là đồng chí sao?! Chúng tôi bỏ lễ ngày Chúa nhật đi nhảy đầm, các anh phải ủng hộ, mới đúng chuẩn là bạn bè thân thiết sao?! Chúng tôi ly dị vì không hợp ý nhau sau 10 năm hôn phối, các anh chị phải chúc mừng, mới gọi được là chiến hữu cảm thông thấu hiểu và có lòng thương người đầy sao?! Hoá ra, phải đồng tình, cổ xúy, động viên những chuyện bất chính của nhau mới là đồng chí tốt, bạn bè tốt, thân hữu chuẩn đó sao?

“Chúng tôi đã thổi sáo mà các anh không nhảy múa?”. Đáng Đáng Kính Hồng Y FX. Nguyễn Văn Thuận, trong Đường Hy Vọng số 224, viết: “Các con hãy biết từ chối, biết nói không”.

Ước gì các cha mẹ cũng “biết từ chối, biết nói không” trước những lời mời gọi đồng hội đồng thuyền bất chính, và cũng dạy cho con cái trẻ hôm nay “biết từ chối, biết nói không” với biết bao tệ nạn: nghiện game, nghiện ma túy, nghiện thuốc lắc, nghiện đề, nghiện đầm, nghiện bia rượu, nghiện sex.... Và thay vào đó, cha mẹ sẽ hướng dẫn các con lòng yêu mến Chúa và say mê những việc tốt lành hữu ích cho cuộc đời còn dài của các con. Hãy nói với các bạn trẻ lời của Thánh Don Bosco: “Các con hãy thoải mái vui chơi, nhưng đừng phạm tội”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiệp nhất với nhau trong đức tin cậy mến, hiệp nhất lắng nghe và Sống Lời Chúa dạy. Amen.

21/9 THỨ NĂM TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN

1 Tm 4, 12-16; Lc 7, 36-50

YÊU MẾN NHIỀU, ĐỂ ĐƯỢC THỨ THA NHIỀU

“Tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều”.

Chúa Giê-su sẵn lòng tha thứ, và tha thứ tất cả cho những ai có lòng sám hối vì yêu mến Người. Nhưng, Chúa thấu suốt cõi lòng của mỗi người. Bởi thế, ai ăn năn, hối hận vì yêu mến Chúa đến mức đau thật đau trong lòng thế nào, thì Chúa biết rõ. Còn ai giả vờ đau, giả vờ sám hối, vì yêu Chúa ít, hay chỉ muốn làm một thủ tục xin lỗi, giao hoà, thì Chúa cũng tường tận!

Chúa Giê-su biết rõ nỗi đau của người phụ nữ trong Tin Mừng hôm nay, là nỗi đau được thành hình từ lòng yêu mến Thiên Chúa. Vì yêu Chúa nhiều, nên chị mới nhận ra mình đã xúc phạm tới tình Chúa yêu, nhận ra mình sống bất xứng với phẩm giá con cái của Thiên Chúa. Chị đã khóc nức nở, dòng lệ rơi đầm chân Chúa. Chị lấy tóc thè mà lau, và xúc thuốc thơm lên chân Người. Cách sám hối ấy là của người xin lại ơn được thuộc về Chúa, xin lại ơn được hầu hạ phục vụ Chúa, như vị đại ân nhân cao cả của đời mình! Thật là tuyệt vời!

Mỗi chúng ta đều là tội nhân. Ước gì các gia đình khiêm tốn nhận ra và sám hối vì mình là những tội nhân, tội vong ân với Người Cứu Mạng. Và hơn nữa, còn phải đáp đền sự vong ân ấy bằng cách chạnh lòng thương kẻ bần cùng như hiện thân Chúa Ki-tô đau khổ, còn phải hy sinh mọi thứ quý giá, để ước cho đời người thương tho, còn phải sống và làm cho danh Cha cả sáng!

Mỗi chúng ta đều là tội nhân. Tội nhân xúc phạm nhau mà không ngộ ra chuyện xúc phạm nhau là xúc phạm đến Chúa!

Ai còn chưa cảm nhận được tình Chúa yêu mình, và tình Chúa yêu mình qua tha nhân, thì hẳn là chưa biết thế nào là sám hối thật, có chăng, cũng chỉ là giả vờ sám hối cho qua chuyện... Sám hối giả hình thì không đẹp lòng Chúa chút nào đâu!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra họ được Chúa yêu nhiều, và họ phải yêu Chúa, yêu tha nhân nhiều hơn nữa. Amen.

21/9 THÁNH MÁTTHÊU, TÔNG ĐỒ, THÁNH SỬ
Ep 4,1-7.11-13; Mt 9,9-13.

TÔN TRỌNG ƠN GỌI CỦA NHAU

“Hãy theo Ta”. - Và ông ấy đứng dậy đi theo Người”.

Chúa Giê-su gọi người thu thuế tên Lêvi, và ông đã theo Người. Cả việc gọi và việc đi theo đều là việc diệu kỳ, nếu không nói là huyền nhiệm. Chúa vẫn biết trong mắt nhân dân và nhất là trong mắt các kinh sư luật sĩ, thì hạng người thu thuế là phường tội lỗi, đáng ghét, đáng xa lánh. Vậy mà, không những Người đã gọi Lê-vi, lại còn thân hành đến nhà Lê-vi, còn ngồi bàn với Lê-vi và đám thu thuế đồng nghiệp của ông nữa!

Còn Lê-vi, không chỉ “đứng dậy đi theo Người”, mà còn mời Người ghé tề xá, thiết đãi bữa tiệc mừng vui. Thảo nào, có những ơn gọi mà trí khôn con người suy không thấu, hiểu không ra. Ý muốn của Chúa không phải như ý muốn của con người. Chúa mời gọi tất cả làm tông đồ cho Người, không kể thành phần nào. Mỗi người mỗi ơn gọi rất riêng, nhưng tất cả đều được kêu mời để làm vinh danh Chúa, và loan báo Tin Mừng. Việc quan trọng là chúng ta hãy quý chuộng ơn gọi của mình và tôn trọng ơn gọi của người khác. Luôn nhớ rằng, dẫu có là người thấp bé, bần cùng, ít học, bệnh hoạn tật nguyên hay tội lỗi đi nữa, thì Chúa Thánh Thần vẫn đang làm việc trong họ, để họ nhận ra ơn gọi và chu toàn sứ vụ trong hoàn cảnh sống của mình.

Người trong nhà có cùng ơn gọi sống bậc gia đình để làm chứng cho Chúa giữa đời thường qua cuộc sống Tin Mừng thật bình an, vui mừng và hạnh phúc. Nhưng, chồng, vợ, con cái lại có thể có ơn gọi riêng trong cộng đoàn, trong các hội đoàn. Hãy giúp nhau chu toàn sứ vụ. Có khi, việc là của chồng, nhưng công là của vợ, hoặc việc của vợ, nhưng nhờ hy sinh của chồng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cảm tạ ơn Chúa, vì Chúa đã không chê phạt hư hèn tội lỗi của mỗi người, lại kêu mời tất cả cộng tác với Chúa và Giáo Hội trong việc loan báo Tin Mừng. Xin Chúa giúp các gia đình chu toàn sứ vụ. Amen.

22/9 THỨ SÁU TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN

1Tm 6,2c-12; Lc 8,1-3.

XIN ĐỪNG LÀM PHỤ NỮ KHÓC

“Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người”.

Thân phận phụ nữ trong thế giới hôm nay vẫn còn bị xếp vào loại thứ yếu, bị xem thường, và có nhiều nơi, còn bị áp bức nữa. Ngay trong gia đình Việt Nam, không thiếu cảnh chồng chúa vợ tôi rồi vũ phu tàn nhẫn, cũng không thiếu chuyện từ chối những thai nhi con gái, hoặc hờ hững hay phân biệt đối xử với chính con gái ruột của mình. Cho đến nay mà vẫn còn cái khái niệm “Nhật nam viết hữu, thập nữ viết vô” thì rõ là quá lạc hậu!

Xin nhớ rằng giá trị nhân phẩm của con người không dựa trên chuẩn mực giới tính, bởi vì, dù nam hay nữ, thì cũng là tuyệt phẩm, là quà tặng quý giá của Thiên Chúa ban. Người vô thần xem sự hiện hữu của con người là hoàn toàn vật chất và do con người tạo nên, nhưng cũng không thiếu gì vợ chồng bất lực không có được một mụn con! Bây giờ mới chạy tứ phương khẩn vái, và rồi ngộ ra con người bởi “đấng trên đầu trên cổ”.

Tin Mừng viết: “Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người”. Hoá ra, Chúa Giê-su quý trọng người phụ nữ, và dùng họ vào công cuộc cứu rỗi của Thiên Chúa. Đáp lại, họ nhiệt tâm nhiệt tình cộng tác với Chúa Giê-su bằng việc cụ thể góp phần hy sinh của mình cho công cuộc.

Ước gì các gia đình quý mến người vợ, người mẹ trong nhà, tuyệt đối không day nghiêng, áp bức, tàn nhẫn. Sách Talmud viết: “Xin đừng làm phụ nữ khóc, vì Thượng Đế sẽ đếm từng giọt lệ của nàng”. Xin tôn trọng và yêu thương họ”. Xin giúp họ chu toàn sứ vụ làm mẹ, làm vợ, và sứ vụ làm đẹp cho thế giới này bằng cuộc sống dịu dàng, yêu thương, khiêm tốn, khoan dung, quảng đại, và bằng việc yêu mến và tuân giữ Lề luật Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra và tôn trọng giá trị của người phụ nữ trong kế hoạch của Thiên Chúa. Amen.

23/9 THỨ BẢY TUẦN 24 THƯỜNG NIÊN

1Tm 6,13-16; Lc 8,4-15.

LỜI CHÚA HÔM NAY NÓI GÌ VẬY BỐ?

“Hạt rơi trong đất tốt, là những người giữ lấy lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái”.

Lời Chúa đang hỏi mỗi chúng ta, hãy rà soát xem tâm hồn mình là vệ đường hời hợt, là đá sỏi nhất thời, là bụi gai um tùm chi chít, hay là mảnh đất tốt xốp màu mỡ tốt xinh! Và cũng hãy tìm xem hạt giống Lời Chúa đã được vãi gieo vào tâm hồn mình, giờ đang nằm ở đâu rồi? Có hạt giống nào đã mục nát chưa? Có hạt nào vươn cao nên cây lúa? Có hạt nào đã trở đẹp trăm bông?

Vâng, mỗi thánh lễ đều có phần phụng vụ Lời Chúa gồm: bài đọc 1, đáp ca, và Tin Mừng, thánh lễ Chúa nhật còn có thêm bài đọc 2. Có thể là ít người nhớ được tất cả các bài đọc, cũng như cả bài Tin Mừng, nhưng vẫn có thể nhớ được một câu Lời Chúa chủ lực qua bài giảng của linh mục chủ tế, và khắc cốt ghi tâm để thực hiện Lời Chúa trong đời sống thường ngày. Việc cũng đơn giản vậy thôi, tuy nhiên, còn nhiều người ra về mà không may mắn nhớ Lời Chúa hôm nay nói gì, dạy gì! Có người còn nghĩ rằng: chỉ cần có mặt ở nhà thờ, rồi về, thế là xong việc giữ luật “xem lễ” ngày Chúa nhật. Ngay cả chú giúp lễ, anh chị ca đoàn, có khi bà mẹ công giáo, ông chủ tịch...lỡ có ai hỏi đột xuất Lời Chúa hôm nay nói gì, thì có thể cũng đứng khựng ra!

-Chị Trinh dặn hai con trai lúc đi lễ: “Con nhớ nghe Lời Chúa nhé. Về nhà, mẹ sẽ hỏi đó”. -Một em giúp lễ đi lễ về hỏi bố: “Bố ơi, lúc đọc Tin Mừng con bận thổi bình hương ở phía sau. Lời Chúa hôm nay nói gì vậy bố”. Bố trả lời: “Bố...quên rồi”.

Ôi, việc nhớ một câu Lời Chúa mà không nhớ nổi, thì nói chi đến chuyện nhắc nhớ nhau đem ra thực hành trong nhà mình.

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau lắng nghe Lời Chúa trong mỗi thánh lễ, nhớ Lời Chúa, hiểu Lời Chúa và đem ra thực hành.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình bớt bận tâm chuyện cơm áo gạo tiền, thêm bận tâm việc mến yêu và sống Lời Chúa. Amen.

24/9 CHÚA NHẬT 25 THƯỜNG NIÊN.

Is 55,6-9; Pl 1,20c-24.27a; Mt 20,1-16a.

LÀM VƯỜN NHO VÌ YÊU MẾN CHỦ

“Hay mắt bạn ganh tị, vì tôi nhân lành chẳng”.

Mỗi Ki-tô hữu công giáo là người đáp lại lời mời gọi làm vườn nho cho Thiên Chúa. Có người đến sớm từ sáng sớm, có kẻ đến muộn lúc chiều rơi, nhưng ai cũng chỉ nhắm tới một cùng đích là mong được Thiên Chúa ban cho sự sống đời đời.

Trong Tin Mừng, một đồng mà chủ vườn nho trao cho người làm vườn nho vào lúc cuối ngày, chính là quà tặng của chủ ban thưởng, hơn là cách nói trả công như đã hợp đồng. Bởi vì, Thiên Chúa có quyền ban thưởng cho ai tùy ý. Đừng đòi sự công bằng theo kiểu thế gian, mà lộ ra lòng ganh tị của mình!

Vâng, Thiên Chúa không thuê mướn chúng ta làm công để thêm lợi nhuận gì cho Người, bởi Người đã nắm trong tay tất cả quyền năng, vinh hiển và sự sống vĩnh cửu. Còn chúng ta, được mời gọi vào Vườn Nho Hội Thánh Người, để Người có lý do mà ban thưởng cho chúng ta sự sống vĩnh cửu của Người.

Mỗi người, mỗi việc làm ở vườn nho. Người làm vườn nho thì phải yêu mến chủ. Làm vườn nho vì yêu mến chủ, và mong cho vườn nho xanh tốt, trổ sinh hoa trái sum suê. Ước gì không ai làm vườn nho vì yêu mến mình. Đáng Đáng Kính Hồng Y Phanxico Xavie Nguyễn Văn Thuận nói: “Hãy chọn Chúa, chứ không chọn công việc của Chúa”. “Chọn việc của Chúa” thì luôn có nguy cơ lợi dụng việc của Chúa mà làm vinh danh mình. Còn chọn Chúa, thì yêu mến Chúa và làm tất cả các việc trong Hội Thánh Chúa cho vinh danh Chúa mà thôi.

Tạ ơn Chúa vì các gia đình được làm Vườn Nho Hội Thánh Chúa qua Bí Tích Rửa Tội. Hãy làm cho vinh danh Chúa qua việc sống Lời Chúa, là Tin Cậy Mến Chúa trên hết mọi sự trần gian, và yêu nhau, yêu hết mọi người như Chúa đã yêu

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa nhiều, luôn chân thành cộng tác với các mục tử làm vinh danh Chúa. Amen.

25/9 THỨ HAI TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Er 1,1-6; Lc 8,16-18.

THẮP SÁNG LÊN TRONG CON TÌNH YÊU CHÚA

“Đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng”.

Nhắc lại chuyện cũ thêm đau lòng rằng: sau khi tổ tông phạm tội, con người trần gian lầm lỗi đi vào bóng tối của mê muội, thất vọng và sự chết muôn đời. Thiên Chúa lấy làm tiếc cho công trình tuyệt mỹ đã hư đi, nhưng Người xót thương cứu chuộc. Người đã cho Ngôi Lời sáng tạo làm người, để phục hồi con người sáng láng bằng chính Lời của Thiên Chúa xót thương.

Bởi vậy, Chúa Giê-su ví mỗi Ki-tô hữu chúng ta là một ngọn đèn. Ngọn đèn được thắp sáng nhờ tình yêu Thiên Chúa và Lời của Thiên Chúa chính là Chúa Giê-su. Nhờ đó, mỗi chúng ta phản chiếu ánh sáng của Thiên Chúa cho khắp trần gian.

Đèn thì phải sáng, để ánh sáng lan toả khắp nơi. Đèn để dưới thấp thì ánh sáng toả hẹp. Đèn đặt trên cao thì ánh sáng toả rộng, lan xa. Và đèn là để thắp sáng, nên không ai thắp đèn rồi bỏ dưới gầm giường hay lấy thùng mà úp lại.

Tạ ơn Chúa đã ban cho chúng ta chính Ngôi Lời là Con Một Người, và Tin Mừng của Người dẫn dắt chúng ta đến đời sống mới trong Chúa Ki-tô. Ai nghe Lời Chúa Ki-tô, thì được ơn đổi mới từ bất chính nên công chính, từ thất vọng đến niềm hy vọng vĩnh cửu, từ án chết ngàn đời đến sự sống thiên thu.

Ước gì các gia đình nhận ra sứ vụ của chúng ta là phải sống Lời Chúa và nên công chính, để trở nên ánh sáng cứu rỗi cho nhiều người. Nhưng, sống công chính giữa những cám dỗ bất chính là không dễ dàng chút nào. Vì thế, ước gì các gia đình hãy khẩn cầu xin Chúa “thắp sáng lên trong con tình yêu Chúa”, thắp lên trong nhà con tình yêu Chúa, là cho mọi người nhận ra sự hiện diện, can thiệp và quan phòng của Chúa trong cuộc đời mình, để cảm tạ, yêu mến Người, và sống Lời Người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nồng nàn yêu Chúa, lắng nghe và thực hành Lời Chúa giữa đời thường. Amen.

26/9 THỨ BA TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Er 6,7-8.12b.14-20; Lc 8,19-21.

ĐƯỢC SỐNG TRONG GIA ĐÌNH CỦA THIÊN CHÚA

“Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành”.

Chúa Giê-su làm người trong một gia đình trần gian, nhưng Người là Thiên Chúa, nên gia đình đích thực của Người là gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa. Bởi vậy, khi có người báo tin cho Người rằng: “Có mẹ và anh em Thầy đứng ở ngoài muốn gặp Thầy”. Người trả lời với họ rằng: “Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành”.

Câu trả lời của Người không phủ nhận tương quan huyết nhục với Mẹ Maria, nhưng là câu tán tụng Mẹ của Người một cách thâm sâu của một vị Thiên Chúa.

Vâng, trần gian này, có ai đã “nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành” cách hoàn hảo như Mẹ. Và vì thế, Mẹ Maria đã là con người tiên phong thuộc trọn về gia đình Thiên Chúa. Và Mẹ Maria đã xứng đáng là mẫu gương, là chuẩn mực cho chúng ta “lắng nghe và thực hành Lời Chúa”, để được thuộc trọn.

Lời Chúa nhắc nhở các gia đình rằng, dầu chúng ta đang sống giữa trần gian này, chúng ta vẫn được thuộc về gia đình Thiên Chúa, trong sự sống của Thiên Chúa, nếu chúng ta quyết tâm “lắng nghe và thực hành Lời Chúa dạy”.

Sống Theo Lời Chúa TV mong ước các gia đình luôn lắng nghe và sống theo Lời Chúa, không chỉ để được nên công chính, được sống vui bình an hạnh phúc ở đời này, mà còn được một bảo đảm cho sự trùng phùng của cả nhà chúng ta với gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa, trong Nước Thiên Chúa vĩnh cửu.

Ước gì những người làm chương trình, những người chuyên tiếp cũng như đón nhận chương trình Sống Theo Lời Chúa TV luôn xác tín niềm hạnh phúc bình an khi thực hành Lời Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến đón nhận Chúa Giê-su và thực hành Lời Người, để được niềm vui vĩnh cửu. Amen.

27/9 THỨ TƯ TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Er 9,5-9; Lc 9,1-6.

ĐƯỢC SAI ĐI RAO GIẢNG NƯỚC THIÊN CHÚA

“Người sai các ông đi rao giảng nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân”.

Chúa Giê-su sai các môn đệ đi rao giảng Nước Chúa và chữa lành các bệnh nhân. Và dặn: “Khi đi đàng, các con đừng mang gì cả, chớ mang gậy và bị, bánh và tiền, cũng đừng mặc hai áo. Các con vào nhà nào, thì hãy ở lại đó, và đừng rời khỏi nơi ấy”.

Tạ ơn Chúa, vì bốn trăm năm trước, Chúa cũng đã sai những nhà truyền giáo từ rất xa xôi, bỏ quê hương, lên đênh trên tàu biển năm sáu tháng trời, để đến Việt Nam và loan báo Tin Mừng cho chúng ta, đã chịu bắt bớ, tử đạo, để những giọt máu tử đạo trở sinh hạt giống Tin Mừng trên quê hương này!

Việc còn lại của chúng ta là cũng hãy lên đường truyền giáo.

Sau năm 1975 một số giáo dân Việt Nam bỏ quê hương ruộng nương nhà cửa, xuống thuyền vượt biển đi tìm đất sống mới. Họ bất chấp bao hiểm nguy: Bị bắt bớ tù đày hoặc bị bắn bỏ nếu ý định vượt biên bị bại lộ. Họ lên đênh trên đại dương giữa sóng gió với nắng, với mưa, với đói là thiếu thốn, với hải tặc, với vô vọng vì chẳng gặp được thuyền lớn nào cứu sống... Và quả thực đã có biết bao người phải bỏ mạng. Và như thế là có những nấm mồ trên biển. Họ bỏ tất cả để đi tìm tự do, tìm đất sống. Họ đau đáu chôn cả quá khứ, cả mối tình riêng, cả kỷ niệm ấu thơ!

Có người nói: “Chúa Giê-su cũng sai chúng ta đi rao giảng Nước Thiên Chúa, mà bà con ta không chịu đi, cứ mãi còn nhốt mình trong cái lũy tre làng. Vì thế, biến cố 1954, 1975 là những biến cố không ngoài thánh ý Chúa. Người công giáo Việt Nam hôm nay có mặt trên khắp năm châu và luôn là những cộng đồng rất sinh động niềm vui Tin Mừng cho các dân tộc! Giờ mới hiểu ra, việc Chúa làm cho chúng ta thật là lạ lùng, thật là vĩ đại.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình bỏ đi cái tôi kiêu căng ích kỷ, để sống Tin Mừng, là hy sinh và bác ái với mọi người. Amen.

28/9 THỨ NĂM TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Kg 1,1-8; Lc 9,7-9.

TÌM GẶP CHÚA GIÊ-SU

“Ông Gioan đã bị trảm chém đầu rồi, ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế”.

Nghe thiên hạ đồn đại về một người mới xuất hiện trong dân và đã làm những điều vĩ đại, Vua Herode nói: “Ông Gioan đã bị trảm chém đầu rồi, ông này là ai mà trẫm nghe đồn làm những điều như thế”. Thì ra, Vua Herode cứ nghĩ về ông Gioan vì lòng vua chẳng có phút nào được bình an thư thái sau khi phạm tội bất chính và tội ác giết Gioan. Câu kết đoạn Tin Mừng là “và vua tìm cách gặp người”, nhưng không thấy nói đến việc vua có thành ý hay không, và cũng không nói đến việc vua đã tìm cách gặp người như thế nào! Hoá ra, vua nói cách my dân, vì biết dân đang ngưỡng mộ, chứ chẳng phải nói để mà thực hiện.

Vâng! Chúa Giê-su rao giảng Tin Mừng và làm nhiều phép lạ vĩ đại, để chứng tỏ cho mọi người biết Người là Con Thiên Chúa, và là Thiên Chúa quyền năng và xót thương.

Ước gì các gia đình hãy tìm gặp Chúa Giê-su, để được Người thực hiện bao việc lạ lùng nơi cuộc đời mỗi người, mỗi gia đình. Ước gì các gia đình xác tín rằng “chúng tôi đã gặp được Chúa Giê-su, khi lắng nghe và sống Tin Mừng, khi rước lấy Thánh Thể Người và cả khi bẻ tấm bánh đời mình ra nữa...Lời Chúa và Thánh Thể Chúa đã làm phép lạ tại nhà chúng tôi: từ bất đồng, bất bình, bất an để chỗ đồng tâm hiệp ý bình an; từ chỗ lắng lo ưu phiền vì gạo tiền cơm áo, đến chỗ tín thác hoàn toàn và vui sống bình yên...Chúng tôi đã gặp được Chúa Giê-su trong nhau và trong mọi người, không phân biệt thành phần nào cả, khi tất cả cùng sống Tin Mừng và cùng ăn một tấm bánh.

Nhất là, ước gì các tội nhân quyết tâm tìm gặp Chúa Giê-su để xưng thú tội lỗi, để nhận ơn giao hoà, và để sống bình an.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình siêng năng tham dự thánh lễ, sốt sắng rước lễ, luôn kết hiệp với Chúa Giê-su. Amen.

**29/9 LỄ CÁC TỔNG LÃNH THIÊN THẦN MICAEL,
RAPHAEL, GABRIEL Đn 7, 9-10. 13-14 . Ga 1, 47-51
CÙNG CÁC THIÊN THẦN THỜ PHỤNG CHÚA
“*Thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người*”**

Nathanael như một nhà hiền triết. Ông vẫn thường ngồi dưới gốc cây vả mà nghiền ngẫm suy tư vì khát khao chân lý. Ông đã được gặp Chúa Giê-su và trở thành tông đồ của Chúa với tên mới là Bathôlômêô. Trong câu chuyện với ông, Chúa Giê-su tỏ cho ông biết những điều mới mẻ, mà dòng suy tư của ông không bao giờ chạm tới. “Các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người”.

Thiên thần là loài thọ tạo thiêng liêng được Thiên Chúa dựng nên để thờ phụng Thiên Chúa, và để giúp đỡ con người thờ phụng Thiên Chúa. Theo giáo lý công giáo, có chín phẩm Thiên Thần, và đứng đầu là Tổng Lãnh Thiên Thần Micael, với nghĩa “Ai bằng Thiên Chúa” và với nhiệm vụ bảo vệ Đức Tin của Giáo Hội. Kế đến là Tổng Lãnh Thiên Thần Raphael với nghĩa “Lòng Nhân Từ của Thiên Chúa”, và với nhiệm vụ giúp ban phát lòng xót thương, cứu chữa, của Chúa cho con người. Và thứ ba là Sứ Thần Gabriel với ý nghĩa “Người của Thiên Chúa” và với nhiệm vụ loan tin về Thiên Chúa cho con người.

Việc tôn kính các Tổng Lãnh Thiên Thần Michel, Gabriel và Raphael đã được Công đồng Latran năm 745 chấp thuận, dưới sự chủ tọa của Đức Giáo Hoàng Zacharie. Lễ các tổng lãnh thiên thần Micael, Gabriel và Raphael nhắc chúng ta rằng phụng vụ trần thế của chúng ta liên kết với phụng vụ của các thiên thần cử hành trên trời : “Cùng với muôn vạn thần thánh thờ phụng Chúa trên trời qua Đức Kitô Chúa chúng con, chúng con ca ngợi Chúa dưới trần gian này..” (kinh tiền tụng).

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết tôn kính và kêu cầu các Tổng Lãnh Thiên Thần giúp đỡ, phù hộ, để giữ vững đức tin, để kiên trì trông cậy Chúa chữa lành, và sống Tin Mừng của Chúa là luôn yêu Chúa, yêu nhau và yêu mến hết mọi người. Amen.

29/9 THỨ SÁU TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Kg 2, 1b-10; Lc 9, 18-22

CÒN CÁC CON, CÁC CON BẢO THẦY LÀ AI?

“Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa. Con Người phải chịu nhiều đau khổ”.

Chắc hẳn các môn đệ theo Chúa Giê-su, sẽ không có ai muốn cho đời mình thân bại danh liệt, mà ngược lại, ai cũng mong cho phình thân phì da, mong chức tước, địa vị trong chính phủ mới của thầy mình! Hẳn là Chúa biết rõ mỗi tấc lòng của các ông.

Bởi vậy, Người muốn mặc khải cho các ông biết về thân phận Người. Người hỏi các ông “dân chúng bảo thầy là ai?”, họ đáp, có người cho là Gioan, có người cho là Elia, và cũng có người cho là một tiên tri nào đó mới xuất hiện giữa dân Người.

Chúa lại hỏi: Còn các con thì sao? Phê-rô thưa: “Thầy là Đức Ki-tô của Thiên Chúa”. Đúng rồi, nhưng Chúa biết họ hiểu sai về thân phận của Đức Ki-tô, Đấng được Thiên Chúa Cha xức dầu tấn phong Vua Vũ Trụ, nên Người đã giải thích: “Đấng Ki-tô của Thiên Chúa là người sẽ phải chịu nhiều đau khổ và phải chết, nhưng ngày thứ ba sẽ sống lại”. Vâng Đấng Ki-tô phải đau khổ, phải chết và sống lại vì yêu con người.

Chúa Giê-su cũng đang hỏi các gia đình: “Các con bảo Thầy là ai?”. Không biết mỗi người đã trả lời như thế nào! Nhưng trong cách sống đạo, có người đã xem Chúa như ông giám đốc kho bạc, hay ngân hàng, để khi túng thiếu nợ nần thì chạy đến mà kêu cứu, còn hồi thịnh vượng dư ăn dư để thừa mứa thì chẳng thấy nói gì tới Chúa! Có người xem Chúa là bác sĩ đại tài lúc mình đau bệnh ngặt nghèo, còn hồi khoẻ mạnh thì chẳng nhớ, chẳng cần tới Chúa, lại còn mặc sức hưởng thụ, ăn chơi!

Ước gì, các gia đình luôn nhắc nhau nhớ đến Chúa Giê-su, và theo chân Chúa Giê-su không phải để được giàu có, nhưng để chịu đau khổ vì yêu người, hiến thân hy sinh vì yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thấu hiểu thân phận của Chúa Giêsu, để tin cậy mến Người, và yêu như Người đã yêu. Amen.

30/9 THỨ BẢY TUẦN 25 THƯỜNG NIÊN

Dcr 2,5-9.14-15a; Lc 9,43b-45.

THIÊN CHÚA ĐANG LÀM CHUYỆN VÔ LÝ

“Con Người sẽ phải bị nộp. Các ông không dám hỏi Người về lời ấy”.

Con người được Thiên Chúa yêu thương dựng nên, và vận mạng con người nằm trong lòng bàn tay của Thiên Chúa. Vì thế, con người phải luôn hướng về Thiên Chúa và để đời mình thuộc về Thiên Chúa. Chuyện chính đáng, chuyện hẳn nhiên, chuyện đúng lý, đáng lý là như thế. Vậy mà, Thiên Chúa lại làm chuyện vô lý, khó hiểu: “Con Người, tức là Con Thiên Chúa làm người, lại phải chịu để mình bị nộp trong tay người đời”.

Thiên Chúa đang làm những chuyện vô lý vì yêu con người đã từng sống cách quá vô lý đối với Người.

Bởi con người không muốn thuộc về Chúa, nên Thiên Chúa đã phải khiêm nhượng đến mức thẳm sâu để bằng lòng thuộc về con người trước, cho con người lại được thuộc về Người, và được sống sự sống của Người, sống hạnh phúc với Người.

Người đời không chịu khiêm nhượng nộp mình trong tay Thiên Chúa, nên Thiên Chúa phải nộp mình trong tay người đời.

Lời Chúa mời gọi các gia đình luôn nhớ đến Chúa, nhớ đến Chúa Giê-su, và cũng luôn đặt vận mạng đời mình trong tay Chúa, trong tình Chúa quan phòng với lòng tin tưởng tuyệt đối. Ước gì không có gia đình nào, cách riêng là không có người trẻ nào, lại bắt cần Thiên Chúa, lại kiêu căng loại trừ sự hiện diện của Thiên Chúa ra khỏi lòng mình. Đừng để mình bị ảnh hưởng cách sống “dưới sức người sỏi đá cũng thành cơm”, mà rồi sẽ đến lúc chính sinh mệnh của mình cũng không giữ nổi, tương lai đời mình chỉ còn lại đúng là một tàn tro...muôn đời!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa, vì Chúa Giê-su đã yêu thương nộp mạng quý giá cho người đời, đã bằng lòng chịu để cho người đời giết chết, để tất cả các gia đình được hồng phúc thuộc về Thiên Chúa và được sống đời đời. Amen.

LỜI DẪN BÀI HÁT “NƠI NÀO CÓ TÌNH YÊU”

Chào tháng 9.

Ý cầu nguyện của Đức Thánh Cha trong tháng 9 là cầu cho những người đang sống bên lề.

Chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang sống bên lề xã hội, trong những điều kiện vô nhân đạo; xin cho họ không bị các tổ chức bỏ qua, và không bao giờ bị coi thường.

Và thiết nghĩ, không chỉ cầu nguyện, mà mỗi gia đình chúng ta còn phải tỏ bày và trao ban tình yêu của Thiên Chúa cho mọi người. STLC TV luôn tâm niệm cuộc sống Ki-tô hữu công giáo là cuộc sống thật lòng “yêu Chúa, yêu nhau, yêu người”. Bởi không yêu Chúa, thì khó lòng mà các gia đình yêu nhau cho nồng nàn, bền lâu; và người nhà không yêu nhau, thì khó lòng mà yêu được người dưng nước lã.

Ước gì, mỗi người mỗi nhà luôn xác tín: “Đâu có tình yêu thương, ở đó có Đức Chúa Trời”. Vậy, xin mỗi người hãy sống “yêu Chúa, yêu nhau, yêu người” để Thiên Chúa ngự trị trong nhà mình, để nhà mình được an vui hạnh phúc.

NOI NÀO CÓ TÌNH YÊU Sáng tác: **PM. CAO HUY HOÀNG**

Trình bày: NGỌC QUÊ - ANH VŨ

PK1. Nơi nào có Tình Yêu, tình yêu hy sinh tha thứ, tình yêu khoan dung nhân hậu, tình yêu sốt chia phận đời, ở nơi ấy có Đức Chúa Trời, ở nơi ấy hạnh phúc không vơi, ở nơi ấy sướng vui tuyệt vời, vì nơi ấy là nơi Đức Chúa Trời.

ĐK. Đức Chúa Trời là Tình Yêu Thương, là nguồn Yêu Thương tuyệt đối. Nếu chúng ta sống trong Tình Yêu thì chúng ta thực sống trong Ngài. Đức Chúa Trời là Tình Yêu Thương, là nguồn khoan dung tha thứ. Nếu chúng ta sống vì mọi người, là đời ta có Đức Chúa Trời.

PK2. Vui mừng với Tình Yêu, Tình Yêu Giêsu hiển tế, Tình Yêu như sông như bể, Tình Yêu thấm xinch cuộc đời, Tình Yêu ấy nối kết muôn người, cùng chung khúc hạnh phúc không vơi, cùng chung sống mến yêu tuyệt vời, hòa trong ánh Tình Yêu Đức Chúa Trời.

PK3. Xin đừng mất tình yêu, tình yêu ta luôn giữ lấy, đời ta ta cho nhân loại, của ta ta có chi lâu dài. Đừng tranh chấp với hơn thua hoài, đừng để mất hạnh phúc riêng ai, hãy yêu mến sống trong tình Ngài, Tình Ngôi Hai, Tình Yêu Chúa muôn loài.

PK4. Cúi lạy Chúa Tình Yêu, lạy Vua Giêsu yêu mến, lạy Vua khoan dung nhân hiền, Tình Yêu bao la êm dịu, nguyện xin hãy cho con yêu nhiều, nguồn ân phúc cuộc sống thương yêu, nguồn êm ái trái tim hòa bình, cùng thần thánh đồng tôn vinh Chúa Trời.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: *Sống Theo Lời Chúa TV*

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 09-2023***